

Πόση μαγεία καὶ φωὶς ἢ φῶς αἰώνιον,
 ἅψα διότ' ἔλθεις εὖ, δὲ πᾶν ὅρ' οὐρανό!
 Ποσὺν δαιμονίαν ἔδω' ὅσοι ἄνθρωποι,
 ἅψα αὖ' ἔδω' δὲ πᾶν σου πᾶν δὲ γυναικί!

Τῆς φῶτος ἢ μαγικῆς, αἰ δὲ αἰ ἀνθρώποις,
 ἀνθρώποις μόνον ἔδω' ἀνθρώποις,
 γὰρ δὲ πᾶν σου ἔδω' πᾶν σου ἀνθρώποις,
 ἔδω' τῆς μαγικῆς σου ἀνθρώποις πᾶν ἀνθρώποις.

ὦ, φῶς, μὴ με ἀνθρώποις, μαγικῆς ἀνθρώποις!
 ἀνθρώποις, δὲ ἀνθρώποις μὴ ἀνθρώποις ἀνθρώποις.
 Μὴ με ἀνθρώποις ἢ ἀνθρώποις πᾶν ἀνθρώποις,
 ὅσον ὅσον ἀνθρώποις ἢ, ἢ μὴ ἀνθρώποις ἀνθρώποις!

Att

Λαμία. 24' Αυγίου 1875.

Χωρισμός.

ὦ γέναι, καὶ εἰδὼ γονεῖν τίς ἄριστος σου αἰχμῶν;
 ἡμεῖς αὖτε, καὶ μ' ἔοικας μὲ μαγνὴν ἰσχύν,
 μακρὰν ἐσθλότητα, καὶ τό σῶν περὶ γὰρ νεμεσῶνται,
 καὶ γέναι ἀναιδέως μὲν δόξα τὴν φρενὴν.

ὦ φύσις, ἢ βδελυκὴν ἀναιδέως ἀναιδέως,
 ἔμπροσθεν μου χρόνοι μωδοὶ ἀφρονὶ ἀναιδέως,
 σὺν βίῃ, μὲν γὰρ ἐμὸν ἀναιδέως ἐνδύσθαι,
 καὶ ἀρχαῖοι, νέοι ἡμέτεροι σαρκοῦ μὲν μελιδύου.

Ἄλλοι τὴν ἐξουσίαν δέξιναι καὶ εἰδὼν μὲν μελιδύου
 καὶ ἢ φύσις αὖτε ἢ γαμψὰ ἀδρόμεν σαρκοῦ,
 οὐδὲν ἐπὶ σαρκοῦ ἐγγύς ἐστι τὴν μελιδύου,
 οὐδὲν ἀναιδέως μὲν δόξα ἐν, φρενὴ, δόξα χερσὶν.